«El sistema de Machín incomoda els rivals i continua sent molt vàlid»

El segon entrenador del Girona FC va arribar a Montilivi el desembre de 2013, procedent del Palamós, com a segon de Javi López, i va seguir en aquest càrrec amb l'arribada de Pablo Machín. I ja van 114 partits, entre l'un i l'altre.

Jordi Guerrero al campus del Girona FC

Segon entrenador del Girona FC. «El futbol no s'atura mai», comenta Jordi Guerrero, i és que per a ell, poc descans hi haurà hagut aquest estiu després d'empalmar el final de temporada i el no-ascens del primer equip amb l'inici del campus del club, que dirigeix al costat de Carles Planchart, ajudant de Guardiola al Barça, al Bayern i ara al City. Va arribar a Montilivi el desembre de 2013, procedent del Palamós, com a segon de Javi López, i va seguir en aquest càrrec amb l'arribada de Pablo Machín. I ja van 114 partits, entre l'un i l'altre.

JORDI ROURA GIRONA

El Girona va tancar la temporada el 18 de juny i el dia 27 arrencava el Campus. Ha pogut desconnectar aquest estiu?

Desconnectes de manera diferent. Desconnectes del primer equip, de la competició, i et centres ara en el Campus d'estiu. Però sap què passa? que si ets futboler, del futbol no desconnectes mai. Hi ha hagut l'Eurocopa pel mig, la Copa Amèrica, ara ve la Libertadores... ho he anat seguint tot i durant la Copa Amèrica anava a dormir tard. La gran desconnexió va ser quan vaig marxar cinc dies a Menorca amb la família.

Allà va poder aparcar el futbol?

Aparcat, menys l'estoneta que trucava aquí per veure com anava el Campus. Estava en contacte directe amb els coordinadors.

El desembre farà tres anys que va arribar al Girona, on sempre ha sigut segon entrenador. Primer amb Javi López, després amb Pablo Machín. Ja es veu dins del futbol professional?

M'agradaria pensar que sí, però encara estic agafant excedències de la meva feina de professor al Vedruna d'Arbúcies. Ho he anat fent any a any perquè en el món del futbol mai saps què pot passar. Ara s'ha de veure si el meu destí és realment el fubol professional o no.

De què depèn?

Una mica del Girona. A mi em queda un any més de contracte, tot el cos tècnic, menys Pablo Machín que té fins al 2018, acabem el 2017. Depèn de què em plantegi el club, jo parlaré amb l'escola a veure què espera de mi. La meva plaça fixa a Arbúcies la tinc perduda, però la Fundació Vedruna són 8 escoles i després et posen en una llista i a la que surt una plaça lliure t'hi acabes acollint.

Tothom parla de Machín com un tècnic històric al club... però vostè encara ho és més: 114 partits, 11 amb Javi López i 103 amb el sorià.

Jo em veig en el futbol professional però sé que és molt difícil. Hi ha un volum de gent molt gran que hi vol entrar i tothom està superpreparat. Ser segon entrenador també és complicat, és més fàcil ser preparador físic o de porters. Un segon entrenador a vegades va molt lligat amb el tècnic, o d'altres, amb el club. I jo estic entremig. Espero ser un home de club.

Els resultats són el millor aval per a vostè i Machín?

Tenim bona relació i a ell, fins ara, li ha anat bé amb mi. Alguna cosa ha d'anar bé.

Han parlat molt aquest estiu?

Hem parlat poc. Ho vam fer la setmana passada un dia, i aquesta, ahir o abans d'ahir, per WhatsApp. Però no de res de l'equip. Els temes esportius els tracta ell directament amb en Quique. Hem parlat de com han anat les vacances, de la família, de quin dia comencem, de l'estada a Manchester... Ja queda poc per començar. Els

futbolistes arrencaran el dia 22, però suposo que els tècnics a partir de dilluns ja ens hi posarem.

El repte, d'entrada, ha de ser millorar el fluix inici de la temporada passada?

Ens va costar molt, és cert. Suposo que per l'afectació del que havia passat contra el Lugo. Aquest any hem descansat un mes i això ens ajudarà.

La temporada passada va ser més fàcil de pair la frustració de no pujar?
Sí, perquè vam perdre una final. Va ser complicat i empipador, però no és el drama d'aquell dia del Lugo, quan ho teníem tot de cares.

Què van dir als jugadors després del partit amb l'Osasuna? Com es van acomiadar?

Primer els vam felicitar per la temporada que havíen fet, que era de 9,5. Només va faltar l'ascens per posar-los matrícula d'honor. Que havíem d'estar orgullosos d'haver tornat a fer una de les millors temporades de la història del Girona i que el que tocava després era descansar.

A Machín i vostè només els queda pujar el Girona a Primera?

Sí, jo també hi afegiria aquí a en Jordi (Balcells) i a l'Omar (Harrak), que conformen el cos tècnic amb nosaltres. En la temporada 2013/14 vam aconseguir salvar l'equip del descens, i després han vingut dos grans anys. Jo crec que és el que ens falta, pujar a Primera, i tant de bo pogués ser aquesta temporada.

Eloi Amagat diu que això està per caure aviat.

Si ell ho diu, amb l'experiència que té, ha de ser cert. Hi ha opcions, però cal tenir el cap molt clar i els peus a terra. Molts equips estan per sobre nostre en pressupost i en tenir l'ascens d'objectiu prioritari. No per haver fet dos anys molt bons vol dir que ara aquest també ho hagi de ser.

El Girona és un gran de Segona divisió?

Els rivals ens veuen amb respecte. Saben qui som i que la trajectòria és bona. I a més, ara els jugadors volen venir aquí. Estem fitxant ara un perfil de jugadors amb fam i que saben que aquí poden tenir un gran aparador. Per nom i per història, que no hem estat mai a Primera, no podem ser un gran, però s'estan millorant moltes coses al club per poder-ho ser.

Els fitxatges que s'han fet fins ara milloren la competitivitat de l'equip?

Ho esperem, però no ho sabrem fins que veiem el rendiment dels jugadors al camp. La idea és que si la tendència de treball setmanal és com la dels dos últims anys, serem molt competitius. Després també has de tenir sort.

Ha caducat el sistema de joc de Machín amb els tres centrals i els dos carrilers?

El sistema és molt vàlid. La temporada passada vam ser l'equip menys golejat. S'ha vist a l'Eurocopa que hi ha equips que fan servir aquesta tàctica, i jo com a primer entrenador també l'havia posat en pràctica quan estava a l'Amer, encara que fos en una categoria baixa. És un sistema incòmode per al rival. I ja ha anat evolucionant perquè ara som capaços de jugar per dins i per fora en atac. Li deia que havíem sigut el conjunt menys golejat, i a més a més, també el segon que més va rematar a porteria. Un dels handicaps va ser que no vam tenir eficàcia. Mata va fer set pals!

Carles Planchart i Domènec Torrent ja li han explicat com és la Ciutat Esportiva del City?

(Riu) M'han dit que és espectacular. Jo l'estiu passat vaig estar a Munic veient la pretemporada del Bayern uns dies. M'han dit que la Ciutat Esportiva del City és com la del Bayern multiplicada per cinc. És una barbaritat. Segons ells, és millor que la del Barça.

Què n'esperen de l'estada a Manchester?

Al final anem a fer equip, a fer que els nous s'acoblin amb els companys que ja hi eren d'anteriors temporades, i

que tothom assimili el sistema de joc i el mètode de treball. I fer-ho allà et dóna prestigi i unes condicions immillorables.

Li han recomanat algun jugador que el City els pugui cedir?

No, d'això no n'hem parlat. Pensi que fa poc que són allà... Però sí que durant la temporada passada havíem parlat per exemple de Sobrino.

Fa 10 anys el Girona perdia una promoció d'ascens a Segona B amb l'Eldenc amb Torrent i Planchart a la banqueta.

Són un exemple a seguir. Quan van fer el salt al Barça va ser increïble. Recordo que en Carles (Planchart) em va dir: «treballaré per en Pep a Tercera divisió», i al cap d'un temps la notícia era que farien el salt al primer equip. La veritat és que ho han fet molt bé. Perquè tenen en Pep (Guardiola) al costat, però també perquè són bons.

Què hi va aprendre a Munic?

Hi vaig estar tres dies. Constates que fan servir un sistema de treball semblant al teu, veus la intensitat que s'hi ha de posar. Veus que aquells jugadors de primer nivell són molt bons, tot i que també cometen errades com les que podem fer nosaltres. El futbol és futbol tant a les categories més altes com les més baixes. La diferència és la qualitat dels jugadors. També em va agradar constatar que són gent normal i corrent. Vaig parlar amb Thiago, amb Robben, amb un tracte de tu a tu.

Com planifica la feina el cos tècnic del Girona, com preparen els partits en el dia a dia?

En Jordi i en Pablo parlen del tema físic; dijous-divendres, en funció del rival, solem preparar algun aspecte tècnic per veure com poder fer mal a l'oponent. Jo m'ocupo de fer informes escrits i amb vídeo per a en Pablo de cada rival, i després ell els retoca i ho dóna als jugadors. Sé el que vol. A final de setmana parlem dels jugadors, mirem qui ha estat bé i decidim la convocatòria en funció de l'equip que ell té en ment i dels complements que podem necessitar. Són decisions molt consensuades, tot i que ell al final és qui decideix. Ens coneixem bé i a vegades amb una mirada ja en fem prou.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/07/15/sistema-machin-incomoda-rivals-continua/794060.html?utm_source=rss